

hvor de allerede ere komne istand, og hvor de ganske vist, saa længe Silkeborg ikke er i direkte Forbindelse med Jernbanen, kunne være til megen Nytte.

Der er imidlertid en Betragtning, som gjør det overordentlig vanskeligt for mig at kunne slutte mig til Lovudkastet, som det foreligger, og det er den, at der ikke i Udcastet er givet den mindste Sikkerhed for, at Linien mellem Silkeborg og Narhuus, om hvilken der er Tale, virkelig vil komme til Udførelse. Jeg tvivler ikke noget Dieblif om, ja, jeg har den fuldstændigste Forvisning om, at dersom vi vare sikre paa at beholde den høitærede Indenrigsminister, til det hele Jernbanenet var færdigt, saa vilde han ved sin Ære være bunden til at udføre den samtids med, eller dog saa hurtigt som muligt, efterat Linien fra Narhuus til Veile var færdig, men for Udførelsen have vi saaledes kun Sikkerhed i den høitærede Ministers Person. (Winther: Nei!) Jeg skjønner ikke rettere, end at der samtids med, at man opgiver Ny Mølle — som de, der have holdt paa den vestlige Baneretning, have modtaget som Pant for, at de Anstuelser, som de søgte at faae fyldestgjorte, virkelig bleve det — maa stilles betryggende Sikkerhed for, at den Linie, som man nu foreslaaer, vil blive bragt i Udførelse. Man siger, at der er Sikkerhed derfor i Loven; men jeg forstaaer ikke, hvorledes man kan sige det i samme Dieblif, som man vil borttage den Sikkerhed, som tidligere var givet de nævnte Anstuelser ved Loven. Dette Lovforslag vidner jo om, at hvad der det ene Aar er givet ved Lov, kan det næste Aar borttages ved Lov, og naar det nu er sagt, at en Linie skal føres fra Narhuus til Silkeborg, da er der ikke den ringeste Sikkerhed for, at en kommende Regjering eller en kommende Rigstag, efterat Linien fra Narhuus til Veile er udført, siger: Nei, nu er der ikke Raad til at udføre denne Linie. Men hvorfor skulde da alle de, der sætte Priis paa, at Silkeborg og det nordvestlige Jylland over Ny Mølle komme i Forbindelse med Jernbanenettet, og alle de, som have det vestlige Jyllands Interesser for Die, hvorfor skulde de gaae ind paa en Lov som denne uden at have Sikkerhed for dens fuldstændige Gjennemførelse, og hvorfor skulde de bortgive det, som

de efter mange Aars Kampe have erhvervet, uden at opnaae Andet end et usikkert Løfte? — Kan der imidlertid ved Loven gives fuldstændig Sikkerhed for, at Linien fra Narhuus til Silkeborg virkelig vil komme til Udførelse, saa vil jeg, da vi nu engang ere komne ind paa Jernbanen — uagtet jeg hellere bliver ved den nugjældende Lov — være villig til at gaae ind paa Loven; men saalænge der ikke fra Regjeringens Side kan paavises en Veie, hvorved vi ville faae fuld Sikkerhed for, at Linien fra Silkeborg til Narhuus kommer istand, vil jeg ikke stemme for Lovforslaget paa noget Trin af dets Behandling.

S. Sage: Der er vel neppe noget Spørgsmaal, som for en lovgivende Forsamling er vanskeligere at afgjøre end det om Jernbanelinier. De overordentlig dybtgaaende Underfølgelser, der maae gaae forud for en saadan Afgjorelse, de mange Spørgsmaal, der reise sig ikke blot med Hensyn til de statistiske Oplysninger, men ogsaa med Hensyn til de sandhyndlige Resultater af Bygningen af en Bane for Fremtiden, ere saa vanskelige at bedømme, at der hører et ganske overordentligt Blif og Studium til for at naae et nogenlunde rigtigt Resultat, for at sælde en Dom. Man er derfor ogsaa kommen til den Erkjendelse, at man saa lidt som muligt skal binde Regjeringen til faste Punkter, men derimod give den saa frie Hænder som muligt i Balget. Jeg tilstaaer, at jeg føler mig pinlig stillet, idet jeg skal give min Stemme til hvilket som helst Jernbanenet, hvor der er bestemte Punkter slaaet fast, selv om der foreligger detaillerede Oplysninger; men det er jo klart, at denne Vanskelighed maa være en overordentlig Grad, naar selve Regjeringen i den Tid, et Lovforslag foreligger, maa erkjende, at detaillerede Oplysninger mangle. Dette var Tilfældet forrige Gang, da en Jernbanelov her blev forelagt, med Hensyn til den store Strækning, navnlig fra Veile til Narhuus eller rettere fra Slesvigs Grændse til Narhuus. Dengang da det Spørgsmaal var paa Bane, da talte jeg imod det og stillede det Forslag, at hele Spørgsmaalet om den nævnte Banes Retning skulde afhænge af senere Underfølgelser, for at man kunde have Alt liggende færdigt for sig, naar